

[Hanne Severinsen]

opfylde børnenes og forældrenes behov. Den enkelte kommune får nu i praksis langt større frihed til indsatsen over for børn og unge ved, at man er gået fra statsrefusion til bloktilskud. Bistandsloven har fået en forsøgsparagraf, og der er afsat penge til forsøg. Det har været med til at skabe mulighed for forsøg med mindre institutionsprægede børnepasningsformer, f.eks. støtte til familier, som etablerer fælles børnepasning i deres hjem, eller egentlig støtte til den enkelte families børnepasning.

Frikommunerne har indsendt mange spændende ansøgninger, men det er interessant, at mange af de ting, de troede de skulle bede om lov til, viser sig at være lovmedholdelige allerede i dag.

Derfor kan man kun opfordre alle til at gå i gang og til at rapportere, hvis de støder på barrierer, så vi kan få dem fjernet. Det er glædeligt, at Socialministeriet i disse år ændrer rolle fra at være den, der fastsætter regler, til at være konsulent, rådgiver og idébørs for alle de mange initiativer, der foregår.

I Venstre ønsker vi en egentlig fribørnehaveordning. Det er i grunden underligt, at vi ikke allerede har fået en sådan mulighed for forældrene. Det skyldes måske, at børnehaver ikke var opfundet på Grundtvigs tid. Vi har brug for at få nedbrudt skellene mellem de forskellige forvaltninger, specielt for de større børn. Indskolingsordningen er et godt eksempel. Vi har brug for, at børnene får en bredere vifte af tilbud, der bygger på samarbejde med de frivillige organisationer. Der skal være plads til sport og spejder- og hobbyvirksomhed, som udspringer af børnenes egne interesser.

Det er vigtigt, at de unge får øget indflydelse, og mange ungdomsklubber ville med held kunne styres af de unge selv inden for givne økonomiske rammer. Måske bliver fremtiden, at man opretter væresteder på tværs af årgange, sektorgrænser og systemer.

Det er glædeligt, at organisationerne nu går mere positivt ind i disse diskussioner. Vi har ikke brug for at grave grøfter og stå og råbe op i hver vores verdenshjørne. Vi har brug for et stykke udviklingsarbejde, hvor medarbejdernes funktioner måske også skifter karakter og bliver mere kreative.

Ministeren vil nedsætte et udvalg, der skal se på begge disse spørgsmål, dels børnefamiliernes økonomiske status, dels tilbudenes

indhold og organisation i lokalområdet i relation til familiernes behov. Det er vi i Venstre meget tilfredse med.

Der er så meget grøde i debatten, og der er så mange initiativer i gang, at det er nu, vi har brug for en vurdering og brug for, at ideerne breder sig som ringe i vandet. Ude omkring i kommunerne foregår der mange flere spændende ting, end vi her på Christiansborg rigtig er klar over, og de går i den rigtige retning: mere frihed og mere fleksibilitet. Det er den vej, vi skal fortsætte ad. Vi skal bort fra de snævre rammer, der forudsætter, at mennesker tilpasser sig systemerne. I morgen skulle det gerne være omvendt.

Et mere børnevenligt samfund forudsætter, at vi mener det, når vi siger, det er vigtigt at give sig tid til familiesamværet, men også, at vi gerne skulle have større fleksibilitet i samfundet og derved give familierne mulighed for at indrette sig på en sådan måde, at det passer lige netop til deres ønsker og livsform.

(Kort bemærkning).

Erik B. Smith (S):

Fru Hanne Severinsen var i sit indlæg inde på hvidbogen, og den skal vi da have diskuteret, i alt fald på et senere tidspunkt. I den forbindelse kom fru Hanne Severinsen med den sidebemærkning, at under en socialdemokratisk regering havde børnefamilierne fået det meget dårligt, men nu var det jo heldigvis blevet rettet op af den borgerlige regering, og så nævnedes fru Hanne Severinsen en række af lyksalighederne for børnefamilierne.

Jeg synes, det havde været klædeligt, om fru Hanne Severinsen havde sagt, at faderskabet kun tilhører regeringspartierne på et enkelt område, fripladsgrænserne. Det er fint nok, ros for det, men at tage æren for alle de andre ting, er mildt sagt uklædeligt.

Jeg synes, det vil være fint, hvis fru Hanne Severinsen ville komme herop og bekræfte, at et såkaldt alternativt flertal i Folketinget på dette område – i øvrigt underligt nok, men de Radikale har altså ikke ønsket at medvirke ved nedskæringerne – har fremsat en række forslag til forbedringer, som er blevet støttet. Så har regeringen selvfølgelig kunnet tælle hoveder og fundet ud af, at der er flertal for det, og så har den fundet en grimasse, der passede. I det store og hele er